

Izhaja

vsak četrtek z datumom
prihodnjega dneva.

Dopisi naj se frankujejo in pošljajo uredništvu lista „Mir“ v Celovec, Pavličeva ulica št. 7.

Osebni pogovor od 11. do 12. ure predpoldne in od 3. do 4. ure popoldne.

Rokopisi naj se samo po eni strani lista napišejo, druga stran naj bo prazna.

Rokopisi se ne vračajo.

Dopisom je treba za odgovor priložiti poštno znamko.

MIR

Glasilno koroških Slovencev.

Velja

za celo leto 4 krone.

Denar naj se pošilja točno pod napisom:

Upravništvo lista „Mir“ v Celovec,

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se plačuje vnaprej.

Za inserate se plačuje po 20 h od garmond-vrste vsakokrat.

Leto XXXV.

Celovec, 25. februarja 1916.

Št. 8.

Napredek v Albaniji.

Kavaja — Pekinje — Berat zasedeni. — Rusi zavzeli trdnjavo Erzerum. Italijani obstreljevali Kanalsko dolino.

Avstrijske čete v Albaniji vsled slabega, močvirnatga sveta v severnem delu Albanije, brez pravih cest, počasi, pa vendar redno in po načrtu napredujejo. Na višinah pri Pazar Šjaku, ki leži severovzhodno od Drača, so naše čete zavzele sovražno predpostojanko in potisnile sovražnika nazaj na glavno postojanko, ki jo sedaj obstreljujejo. Južno od Drača so zasedle Kavajo; albanski oddelki so pod vodstvom naših oficirjev prodrli od tam proti obrežju, od koder morejo poseči v boj, ki se bo morda razvil vzhodno od Drača. Na ta način so Italijani pri Draču na suhem obkoljeni. Albanci, ki so se prostovoljno pridružili našim četam, so zasedli Berat, Ljušno in Pekinje; s tem so italijanske čete v Valoni odrezane od Drača in ne morejo priti svojim obkoljenim tovarišem na pomoč. Iz dejstva, da so po našem uradnem poročilu zasedli Berat Albanci, sledi, da ni bilo resnično poročilo, da so Berat in Fieri, severno od Valone, zasedli Bolgari. V imenovanih zasedenih krajih so Albanci ujeli nad 200 orožnikov Esad paše. Mesto Berat šteje kakih 18.000 prebivalcev, polovica od teh je turške vere. V srednjem veku se je mesto imenovalo Beligrad. Sploh je v Albaniji mnogo srbskih krajevnih imen in je značilno, da večina Albancev zna poleg svoje narodne govorice tudi srbsko; po mišljenju pa Srbe sovražijo.

Prodiranje naših čet v severni Albaniji od Skadra v Tirano imenuje v „Berliner Tageblattu“ major Morah t šolski vzgled po načrtu se vršeče, prevdarjene in vendar uspešne operacije; priprave in izvrševanje tega bojnega pohoda, pravi, je mogoče le z občudovanjem opazovati in bo za avstrijsko vojno zgodovino pomenil zopet novo stran slave. Pozabiti pa ne smemo, nadaljuje major, komu da je predvsem pripisati vse dosedanje in bodoče uspehe. Kővessova armada je orodje moža, ki je avstro-ogrsko armado v zadnjem mirnem in vojnem času dvignil do sedanje višine. Ta mož je Konrad pl. Hőtzendorf. Vsakdo v Avstro-Ogrski ve, kakšno zahvalo da mu je dolžan, vsak z zaupanjem zre v bodočnosti nanj. Mi na Nemškem se veselimo, da nam stoji ob strani avstro-ogrski Moltke.

Erzerum zavzet.

Reuterjev urad je iz Petrograda dne 16. t. m. prejel poročilo: Erzerum je zavzet. Rusi so torej po daljšem presledku dosegli zopet — priznati je treba — precejšen uspeh, vendar pa ne na glavnem, ampak na za odločitev svetovne vojne čisto postranskem bojišču, na Kavkazu. Vendar pa so ruska poročila o zmagi pri Erzerumu brez dvoma zelo pretirana. Tako pač ne bo resnično poročilo nekega petrograjskega lista, da je turška posadka v Erzerumu štela 100.000 mož (to bi še bilo prej verjetno) in da je bila trdnjava oborožena — s 467 topovi na zunanjih utrdbah, 374 topovi v notranjih utrdbah in razentega še z 200 poljskimi topovi. Saj poroča petrograjska agentura „Vestnik“, da so Rusi zaplenili 70 topov, da so Rusi udrli v trdnjavo od južne strani in da zbirajo Turki na jugu in zapadu mesta velike čete.

Kavkaški podkralj, veliki knez Nikolaj Nikolajevič je meseca decembra l. l. začel na Kavkazu s precejšnjimi četami ofenzivo zoper Turke in jih je v središču potisnil nazaj. Pri tem je imel to prednost, da so na ruski strani zgrajene železnice, Turkom je pa teh za dovažanje čet

manjkalo. „Morningpost“ poroča iz Petrograda, da so osem utrd v Erzerumu zavzele sibirskie čete. Rusi so od juga odrezali Turke od Erzeruma. „Daily Graphic“ poroča tole, gotovo pristransko prikrojeno vest o zavzetju Erzeruma: Polovica turške armade je premagana, druga polovica pognana v beg, razmajana in v neredu. Kurdi in Askari so se razkropili. Redne turške čete so se pa večkrat trdovratno postavile v bran. Pri Hasankale je bila umikajoča se brigada prisiljena, postaviti se v bran. Kozaki so jo obstreljevali z artiljerijo in jo uničili. Pri reki Pasingu so se Turki umikali v gostem klopčiču voz z živili in šotori, ker so jih hoteli rešiti; zato so se spustili v boj. Svoje nove vojne kuhinje so postavili v čveterokotu in so za njimi iskali kritja. V kotlih je bila juha in meso. Ko so Rusi to utrdbo zavzeli, so lačni Turki začeli ostanke živil zauživati. Neredne turške čete, ki so držale postojanko na višini vzhodno od Crhyskale, so zmrznile. Ponoči so jih Rusi odrezali. Zjutraj so se hoteli udati, če jim ne dobé pomoči. Ponudba je bila sprejeta. Naslednje jutro niso dali nobenega znamenja, da še živijo. Ko ni bilo nobenega odgovora, so Rusi splezali na višino in našli tam 200 zmrznjenih Turkov. Po celem gorovju Čorok in na višinah, ki obdajajo erzerumsko planoto, je ležalo na stotine zmrznjenih vojakov in mnogo streliva in živil. Grozote boja in pohodov so pomnožili še sneženi plazovi.

„Lokalanzeiger“ poroča: Petrograjska brzojavna agentura objavlja sledeč brzojav kavkaškega podkralja od 16. t. m. popoldne: „Bog je v toliki meri bil z našimi četami, da smo po petdnevem naskakovanju, ki nima primere, osvojili Erzerum. Neizrečeno sem srečen, da morem carskemu Veličanstvu to zmago naznaniti.“

Na drugih frontah.

Italijansko bojišče. Na primorski, koroški in tirolski fronti je delovala artiljerija. Italijani so obstreljevali Naborjet. Pri Oslaviji je prišlo v zadnjih bojih v naše roke sedem strojnih pušk, dva metala za mine in 1200 pušk. Italijanski napad na Collo, severnozpadno od Borgo na Tirolskem, je bil odbit. Na Koroškem so Italijani živahno obstreljevali Ukve, na Primorskem Mrzli vrh in Vrh sv. Mihela. V Judikarijih obstreljujejo Lahi z najtežjimi možnarji trdnjavo Carriola (pri Lardare).

Francosko bojišče. Južnovzhodno od Yperna v Belgiji so Angleži napravili napad, ki so ga bili pripravili z močnim artiljerijskim obstreljevanjem. Ob kanalu Ysere severno od Yperna pa so Nemci v naskoku zavzeli angleško postojanko kakih 350 metrov na široko. Vsi sovražni poizkusi, dobiti nazaj izgubljeno ozemlje, so se ponesrečili. Južno od Loos je sovražnik nekoliko prodril, pa se je moral zopet umakniti. Ob cesti Lens—Arras je sovražnik brezuspešno napadal.

Na ruskem bojišču so avstro-ogrski oddelki potisnili 20. t. m. sovražnika iz naprej pomaknjene postojanke južnovzhodno od Kozlova ob Stripi. Na obeh straneh je opaziti živahnejše delovanje letalcev. Manjši spopadi so se vršili tudi na več drugih krajih ruske fronte.

Rusko uradno poročilo od 16. in 17. t. m. pravi, da so dobili v trdnjavi Erzerum 99 topov; samo pri utrdbi Tafta, 20 vrst od Erzeruma, so

ujeli 39 častnikov in 1413 mož. Ruske čete so zasedle Erzerum in štejejo sedaj število ujetnikov in plena. Mesto na več krajih gori.

Vojska v zraku.

Italijanski letalci nad Ljubljano.

Polet naših letalcev v Italijo in bombardiranje Milana in drugih italijanskih mest je bilo zelo drzno, pa uspešno ter je dokazalo velikanski napredek, ki so ga med vojsko napravili naši letalci. Italijanski letalci našim niso kos. Polet naših letalcev nad Milan je imel več uspeha, kakor je bilo izprva misliti. Švicarski časopisi poročajo iz Milana, da je v Milanu napravljena vojaška škoda zelo velika, ker je cenzor prepovedal poročati o poškodbah v kolodvorskem delu mesta. Skupno število človeških žrtev v Milanu znaša najmanj 150 oseb. Dne 16. t. m. so pokopali 13 oseb, ubitih od bomb z avstro-ogrskih letal. Pogreba se je udeležilo po poročilu iz Lugana kakih 200.000 oseb. Nad 100 vencev je bilo položenih na grobove. Govora pa ni bilo nobenega.

Italijani so se hoteli zavoljo Milana maščevati in so v povračilo poslali zračno brodovje nad Ljubljano. Naše uradno poročilo pa pove, da je imel ta polet italijanskih letal klaverno uspeh. Večina letal je bila že na bojni fronti prisiljena na povratek. Tri letala so dosegla Ljubljano in vrgla v bližini tamošnje bolnišnice in na več krajev v okolici bombe brez kakega uspeha. Ko so se vračala, so jih naši letalci napadli in veliko letalo Capronijevega sistema prisilili na tla.

Pri Pulju so obrambne baterije na zunanjem pasu vojnega pristanišča sestrelile italijansko letalo; pilot (letalec) in opazovalec sta bila ujeta.

Da je bil napad laških letalcev na Ljubljano neuspešen, priznava Cadorna sam v svojem poročilu od 19. t. m.: „Ob celi fronti mnogoteri artiljerijski boji. Za v protipritiski proti mnogoterim kršitvam mednarodnega prava, ki jih je sovražnik z nepravilno trdovratnostjo od začetka vojske zakrivil, so bile obstreljevalne tudi vasi. Včeraj dopoldne je napravilo eno izmed naših Capronijevih brodovij napad na Ljubljano. Drzni letalci so dosegli svoj cilj, kljub temu da so bili preganjani od obrambnih baterij in so jih sovražna letalna brodovja napadala. Skozi oblake so se spustili na mesto doli in vrgli doli nekaj tucatov granat, min in bomb. Eno Capronijevo letalo je bilo od šestih avstrijskih letalcev napadeno, obkoljeno in prisiljeno, da je pristalo na sovražnih tleh. Drugi so se nepoškodovani srečno vrnili nazaj k našim črtam.“

Zelo uspešno deluje nemško zračno brodovje. Dne 20. t. m. so pomorska letala bombardirala letališče in vojaški tabor pri Fournes, južnovzhodno od La Panne v Belgiji. Istega dne opoldne so mornarska letala napadla angleško obrežje. Izdatno in z dobrim uspehom so bile bombardirane tovarne v Deal, kolodvor in pristanišče ter gazometer v Lowestoft. Glavni kolodvor in pristaniške naprave v Lowestoft so bile večkrat zadete; gazometer se je vsled bombnega učinka zrušil. Kljub obstreljevanju in zasledovanju po sovražnih letalcih so se vsa letala povrnila nepoškodovana. Angleško poročilo pravi, da sta bila ubita dva moža in en otrok in dva mornarja ranjena. Nemci s čudovito naglico izdelujejo letala. „Berner

Bund" poroča, da vsak teden po eden ali dva letala odideta na fronto; cepelinovci da se branijo z dimnatimi plini, ki mahoma kakor oblaki obdajo nadaleč okrog zračno ladjo; če je sploh megleno vreme, letalo res takoj izgine in na čudoviti način. Kdor je imel priložnost opazovati to, ta razume, da je bilo Parižanom in Angležem kratkomalo nemogoče videti cepelinovce in jih napasti, tudi če niso tako visoko letali, kakor pravijo poročila. „Berner Bund“ piše nadalje, da šteje nemško zračno brodogradništvo nad 100 cepelinovcev. Ker v kratkem in doglednem času Nemci ne morejo zgraditi tako številnega in močnega pomorskega brodogradništva, da bi bilo kos angleškemu, zato so se Nemci poprijeli dveh panog, podmorskih čolnov in velikanskih vodljivih zrakoplovov sistema, ki ga je izumil grof Zeppelin. S temi Angleže prekašajo, jim neprestano nagajajo in delajo velike skrbi. Na ta način vojske Angleži pač niso bili pripravljani.

Na ruski fronti ob Stripi so 16. t. m. napravili ponoči prvi napad na naše postojanke ruski letalci. Skoro vsak dan prihajajo nad naše postojanke in mečejo bombe. Škoda pa je bila silno majhna.

Pismo z bojišča.

Milostiva, cenjena gospa! Ob Dnjestrju.

V neko doslednost v slučaju verujem že dolgo. Kdor je bil kdaj v življenju hazardist — ni treba ravno v igri — me bo razumel in pritr dil. Vsak dan imam opraviti pri artiljeriji. Navadno jaham in moram preko nekega polja, kjer me ruska predstraža lahko opazi. Takoj začne žvižgati okrog mene. Vsaka krogla namenjena je meni. Neki poseben občutek imam — ne da bi se bal; 13 mesecev sem sedaj že v vojni in sem se priučil ravnodušju. A občutek je skoro tak, kakor sem ga imel — dobro se spominjam — ko sem hodil k izpitom: pol prijeten, pol siten.

Včeraj prihajam k artiljeriji, privežem konja in stopim h gospodom. Igrava s stotnikom šah, ko parkrat zagrmí v bližini. Hitimo gledat, moj konj ves nervozen, pred njim in za njim razpočila sta dva šrapnela, a konj je ostal neranjen.

Prihajam domov, stopim v sobo in se naslonim na mizo. Izposodil sem si novo knjigo: H. H. Ewers: „Obsedenci“. Začnem jo listati, naenkrat velik kraval okrog mene, na licu me nekaj pogreje, potipam, ali sem krvav. Nisem bil. Ko se prah poleže, gledam, kaj se je zgodilo. Skoz okno priletela je cev šrapnela, ki se je k sreči še zunaj razpočil, tik pri mojem obrazu mimo in se zarije globoko v nasprotno steno.

To pot je hodila smrt že zelo blizu.

Danes se vračam zopet od artiljerije, grede me pričakuje moj sluga ves zasolzen: Mojega drugega konja je ubilo. Skozi streho priletela je granata v hlev, zadela konja polno v prsa in ga seveda takoj ubila.

V tretje gre rado — pravijo. Upam, da je bil sedaj slučaj dosti dolgo dosleden in me pusti zopet v miru.

V zadnjem pismu sem menda ostal — že vem, pri poročniku, ki je vedel toliko dovtipov, in ki je naju učil, kako treba rekvirirati.

Pripeljemo se do Čenstohova. Morali smo par ur čakati. se je imel pripeljati. Res se je pripeljal. Videl sem ga. Kakor drug zemljan, priprost, prijazen. Ker se čakanja hitro naveličam, stopil sem malo po ulicah. Lepo umazano mesto, kakor vsa, ki sem jih v začetku videl na Rusko Poljskem. Predobro sem imel še v spominu naša prijazna avstrijska mesta. Na ulici me nagovori na vsem lepem mlad židov:

„Ali želiš mogoče gospod oficir dobrega vina?“

„Hvala.“

„Ali mogoče dobre kave?“

„Hvala, hvala!“

„Ali se želiš mogoče gospod oficir seznaniti z lepim dekletom?“

Pogledam ga po strani. Okrog usten mu igra umazan nasmeh. Razumel sem ga.

„Kaj še, da bi se še nalezel kake negravžne bolezni.“

„O, prosim, gospod oficir, kake bolezni, to je vendar moja sestra!“

Obrnil sem mu hrbet. s čim vsem barantajo! Kadar bom pri volji, hočem Vam, gospa, napisati celo poglavje o židih, kakor sem jih tukaj spoznal, seveda samo, če Vas bo zanimalo. Po dolgem čakanju peljali smo se dalje. V naš kupé je bil vstopil pruski častnik. Prvič sem imel priložnost spoznati se in občevati s pruskim častnikom. Zelo korekten, vsaka kretnja vojak.

Že prej, ko sem se vozil skozi Prusko Šlezijo, poslušal sem z zanimanjem nemške sopotnike.

Kako navdušenje, kaka samozavest in zaupanje v končno zmago! Da me je postalo sram, ker sem bil včasih že malodušen. Slišal sem nekje na postaji pomenek dveh vojakov, našega in pruskega. Naš je rekel pri neki priložnosti: „Upajmo!“ „Kaj upajmo!“ razburi se pruski vojak, „mi moramo zmagati!“

Ta vera v svojo moč je tudi ključ do nemških uspehov. Naš novi znanec vedel se je zelo pozorno napram nam Avstrijcem. Kake pruske oholosti nisem zapazil na njem, raditega se mi je tako prikupil. Naš poročnik mu je takoj začel praviti svoje dovtipe, celo v istem redu, kakor prej nama. Imponiral mi je že manj, posebno, ker je pretiraval svoje dunajsko narečje. Tudi berolinsko narečje ni lepo, kakor tudi naše ljubljansko ni. Čudno, in to so vendar centrale! Pri vsaki pointi se je pruski častnik vljudno in pozorno nasmehnil, a videl sem takoj, da resni severni naravi ne prija posebno lahkožitje Dunajčana.

Vendar prilezemo v Novo-Radomsk. Stemnilo se je že. Kam v temi? Nemški častnik nas popelje takoj k mestnemu poveljstvu, kjer so bili zelo prijazni z nami in so nam dali par naslovov, da si rekviriramo prenočišča. Par vojakov nas spremi. Pridemo v same židovske obitelji. Povsod mlada, blede žena in kup otrok. Vsi tarnajo in vzdihujejo, kako tesno jim je že in da ne morejo dati sobe na razpolago. Najdemo še precej lepo sobo z dvema posteljama. „Tale soba bo prikladna,“ odloči pruski oficir. „O, gospod oficir, tukaj spi moj mož in jaz in otroci.“ zaplače blede žena.

„Kaj me to briga,“ odloči pruski častnik, „tukaj prenočujem sedaj jaz, glejte, da se spravite sedaj ven!“

Skoro nisem spoznal več prejšnjega vljudnega, pozornega sopotnika.

Tako je torej treba rekvirirati! Kedaj se bodem jaz priučil, nastopati tako brezobzirno, sem si mislil, če se bom sploh kedaj.

A sem se hitro priučil. O tem v prihodnjem pismu. Ves Vaš udani

f. s.

izberne se je obneslo za vojake v vojski in sploh za vsakega kot najboljšo

bol oblažajoče mazanje

pri prehlajenju, reumatizmu, gripu, infuznem, prehl, vrtini in bolelih v hrbtu

Dr. Richter-ja

Sidro-Liniment. capitel oompos.

Nadomestilo **Sidro-Pain-Expeller.**

Stokholmska krov. — 66, 1. 06, 2.

Dobiva se v lekarnah ali direktno v Dr. Richter-ja lekarni „Pri mlatem lovu“, Praga, I., Elizabetine cesta 4.

Dnevne razpisiljanje.

Političen pregled.

Trojni zavez jamči za Belgijo.

Pariz. (Kor. ur.) Diplomatični zastopniki Francoske, Angleške in Rusije pri belgijskem kralju so izročili belgijskemu zunanjemu ministru 13. t. m. sledečo skupno izjavo: Vaša ekscelenca. Zavezne države, ki jamčijo neodvisnost in nevtraliteto Belgije, so danes slovesno obnovile zaveznosti, ki so jih prevzele do Vaše svojim mednarodnim dolžnostim heroično zveste države. Zato smo poslaniki Francoske, Velike Britanije in Rusije od svojih vlad pooblašteni, podati tole izjavo: Zavezne jamčujoče države izjavljajo, da bo belgijska vlada v danem trenutku pozvana, da se udeleži mirovnihi pogajanji. Sovražnosti ne bodo končale, ne da bi bila Belgija v svoji politični in gospodarski neodvisnosti zopet vpostavljena in za storjene izgube bogato odškodovana. Pomagale bodo Belgiji, da si zagotovi svojo trgovsko in finančno prerojenje. — Baron Beyens se je tej izjavi primerno zahvalil. Italijanski poslanik je Beyensu naznanil, da Italija, čeravno ne spada k jamčujočim državam neodvisnosti in nevtralitete Belgije, izjavlja, da nima ničesar proti pri zgoraj imenovani izjavi zavezancev. Japonska vlada je podala enako glasečo se izjavo.

Romunija.

Bern. Take Jonesk se je izrazil bukareškemu dopisniku lista „Petit Parisien“, da ne verjame, da bi berolinski kabinet proti Romuniji uporabljal silo, čeravno bo vigredna ofenziva Nemcev na vzhodu po njegovem mnenju imela svoje težišče na južnem delu ruske fronte. Pred nemškimi grožnjami, če bi se pokazale, da se Romunija ne bo kazala slabe in ne bo pred kršitvijo svoje volje pobesila zastave, da pa sedaj tudi nobena, kdorkoli je, ne bo izzivala.

Švedska in Rusija.

Iz Štokholma se poroča, da takozvana stranka „aktivistov“ izjavlja, da so vojaške priprave Švedske dosegle zadovoljive uspehe in dovoljujejo, da se začne „politika dejanj“; zahtevajo le izjavo Nemčije, da bo strategična podjetja švedske armade podpirala in ne bo poizkušala cenega in skorajšnjega miru z Rusijo. „Svensk Lösen“ napoveduje prejšnjo veliko Švedsko, ki neobhodno zahteva skorajšnjo vojsko z Rusijo. — Z druge strani se poroča, da je promet med Rusijo in Švedsko ustavljen in dela Rusija priprave na finski meji. Tudi iz Sazonovega govora je posneti, da odnosi med Švedsko in Rusijo niso najboljši.

Grki proti Italiji razdraženi.

Milan. (Kor. ur.) „Corriere della sera“ poroča o seji grške zbornice dne 15. t. m.: Poslanec Sotaklis s Krfa je protestiral zoper izkrcanje italijanskih čet na Krfu in hudo napadal Italijo. Predsednik je prekinil govornika, katerega besede so napravile velikanski utis. Ministrski predsednik je odgovoril, da ni samo v imenu grške vlade protestiral, ampak je tudi odločno izjavil, da ne dovoljuje izkrcanja italijanskih čet na Krfu. Italijanski poslanik je pri Skuludisu zavoljo izrazov poslanca Sotaklis protestiral.

Raznoterosti iz vojne.

Francoske ofenzive ne bo.

Živahno gibanje nemških čet na francoskem bojišču je menda Francoze nekoliko osupnilo. General Berthaux zahteva v „Petit Parisien“ energično delovanje od francoske strani. Prestrašenost beguncev iz Belforta, ki ga obstreljujejo Nemci, mora nehati. Sedaj je čas pokazati, kje da naj začne Francoska z dalje časa pripravljano ofenzivo. Polkovnik Rousset pa zastopa v istem listu drugo mnenje: Mi ne moremo začeti nobene ofenzive. Občinstvo mi mora verjeti, če moram tudi vzroke za to zamolčati. Nam ne kaže drugega, kakor hladnokrvno in krepko čakati na sovražno ofenzivo.

Poostrena akcija podmorskih čolnov odložena?

„Frankfurter Ztg.“ poroča iz Newyorka: Po nekem napoluradnem poročilu odlaga Nemčija začetek bojev proti oboroženim trgovskim ladjam do aprila, da bo ameriška vlada pridobila na času, da more svoje državljane svariti, naj se ne poslužujejo oboroženih parnikov.

Le 30.000 Srbov na Krfu.

„Jugoslovanska Korespondenca“ poroča iz Aten: Popolnoma zanesljiva poročila očitvidcev s Krfa pravijo, da je stanje na Krfu izkrcanih Srbov naravnost grozno. S srbskimi vojaki, ki jih je kvečjemu 30.000, ravnajo Francozi kakor z ujetniki. V teku 14 dni je na Krfu umrlo 1400 srbskih vojakov. To pove vse. Da potemtakem razpoloženje srbskih vojakov za četverozvezo ni navdušeno, se ni čuditi.

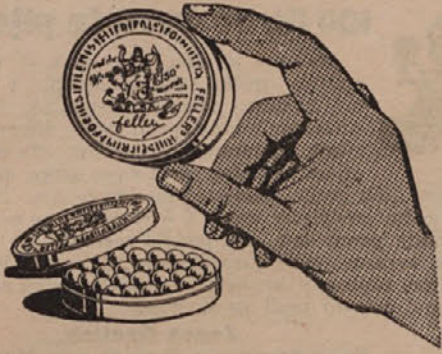
Dnevne vesti.

Baron pl. Wetzlar — celovski župan. V torek, dne 22. t. m., je bil pri seji občinskega sveta celovškega ob polpetih popoldne izvoljen za celovškega župana s 16 od 18 oddanih glasov občinski svetnik gospod Friderik Wetzlar baron pl. Plankenstern.

Naš rojak župnik Varh v Ameriki umrl. Gosp. župnik Mažir poroča z dne 26. januarja iz Amerike: „Gosp. župnik Josip Varh je 12. t. m. v Pueblo, Colorado, umrl. Že več let je bolehal na tuberkulozi v goltancu. Pred par meseci se je podal v sanatorij v Colorado z nado, da mu izprememba zraka in milejšje podnebje povrne zdravje. Bil je prepozno, oziroma ozdravljenje sploh nemogoče. Umrl je v St. Mary's Hospital, Pueblo, Colorado. Spovednik in prijatelj v zadnjih urah mu je bil Slovenec p. Ciril Zupan O. S. B. Gosp. Varh je bil zmiraj goreč duhovnik in zvest sin Slovenije. Brevir je molil še dva dni pred smrtjo. Ko mu je spovednik naročil, naj brevir le opusti, ker je preslab za tolik napor, je rekel: „Bom pa tri rožne vence zmolil v nadomestilo.“ Pokopan je bil iz slovenske cerkve v Pueblo in počiva na slovenskem pokopališču istotam.“ Pokojni g. Varh je bil župnik v Marystown, Minnesota. Rodom je bil koroški Slovenec iz Borovelj. Iz celovške bogoslovnice se je podal v Ameriko in dokončal svoje študije v St. Pavlu. N. v m. p.!

Vojaški dom v Celovcu. V protestantskem dijaškem domu v Celovcu so otvorili za vojake „vojaški dom“, kjer bodo vojaki dobili berila in naši razvedrila. Zunaj je napis v treh jezikih, v nemškem, madjarskem in slovenskem napisu.

Za vojnega kurata v rezervi pri domobrancih je bil imenovan č. gosp. Josip Budin, duhovnik tržaško-koprške škofije.

Počasno prebavo

pomanjkanje teka, zagatenje, leno delovanje črev odstranimo s Fellerjevimi lagodno odvajalnimi, želodec krepečimi, tek pospešujočimi rabarbarskimi kroglicami z zn. „Elsa-kroglice“. 6 škatlic franko 4 K 40 h, 12 škatlic franko 8 K 40 h. Lekarnar E. V. Feller, Stubica, Elsatrg št. 67 (Hrvaško). Fellerjev bolečine tolažeči rastlinski esenci fluid z zn. „Elsa-fluid“, 12 steklenic franko 6 kron. Čez 100.000 zahvalnih pisem in zdravniških priporočil. Je že marsikoga rešil hudih bolečin. Mnogostranska raba tudi za zdrave.

Velika nesreča vsled sneženega plazu. Iz Solnograda se poroča: Dne 19. febr. ob dveh popoldne sta zdrknila od Kølberriedla dva plazova. Smučarji, ki so kidali pri neki koči prejšnje dni padli sneg, so bili od plazov zasuti. Takoj so začeli za reševanjem, katerega se je udeležila sanitetna patrulja, odposlana iz Solnograda. Izklopali so 55 mrtvih in 49 ranjenih; zadnje so spravili v c. in kr. rezervno bolnišnico v Bischofshofen. Kakih 30 mož še pogrešajo.

Za nabavo vojnih kapelic je poslal na naše uredništvo g. Anton Schüttelkopf iz Udmata pri Podravljah 50 K.

Naši ujetniki v Sibiriji. „Reichspost“ poroča: Na sestanku domačih, katerih svojci so vojni ujetniki na Ruskem v Čiti, Antipihi in Pješčanki, na Dunaju dne 14. t. m. je predsednica gospa Stach-Hoffmann prebrala razne dopisnice z imeni ujetnikov, ki jih je dobila iz Čite, in je sporočila, da je v dotični tabor dospel vlak z darili z 8000 zavoji, 17000 odej, nad 8000 parov čevljev in 5000 uniform. Nadalje je predsednica prosila za darila v denarju in sporočila, da so sedaj zdravniki v ruskih ujetniških taborih, ki imajo več prostosti, naprošeni, da poizvedujejo po pogrešanih. Na sestanek je prišlo več izmenjenih invalidov, od katerih je imel eden, nadporočnik Reisinger, daljše poročilo. Kar se tiče zdravstvenih razmer, hrane in prostosti v gibanju v posameznih taborih, je potrdil že znana dejstva, njegova izvajanja pa so pridobila na veljavi, ker so iz najnovejšega časa. Tudi on ni mogel dopovedati o čudovitem podnebnju, ki na zdravje naših ujetnikov ugodno vpliva. Življenje oficirjev bi bilo prijetno, če bi ne bila njihova prostost tako omejena; še vedno ne smejo zapustiti svojih barak in za izprehajališče jim služi le malo dvorišče v razsežnosti 80 do 100 korakov. Deset do dvanajst oficirjev, je rekel nadporočnik Reisinger, ima skupno menažo. Živila so dobra in poceni, tako da oficirji z mesečno gažo 50 rubljev dobro izhajajo. Nadporočnik Reisinger je na mnogo vprašanj iz občinstva o uporabi moštva dal pomirjevalno zagotovilo, da se na noben način ne presilijo. Nadporočnik Reisinger kakor tudi drugi izmenjeni invalidi so radevolje poročali o tam zaostalih tovariših.

Nove določbe za vojnojetniške delavce. Vojno ministrstvo je izdalo za oddajo vojnih ujetnikov za delo nove določbe, ki stopijo v veljavo dne 1. marca 1916. Namen novih določb je, delavsko moč vojnih ujetnikov za gospodarstvo, posebno za vigradno setev, popolnoma uporabiti. Določbe veljajo za vse oddelke vojnoujetniških delavcev, vseeno, ali so oddani za državna ali druga javna ali privatna dela. Prošnje za vojne ujetnike je vložiti pri politični okrajni oblasti in obenem položiti za vsakega vojnega ujetnika 30 K kavcije. Ta kavcija zapade med drugim, če se z vojnimi ujetniki slabo ravna, ali se jim daje slabo prenočišče, slaba hrana, če se ne izpolnjujejo zdravstveni predpisi ali vsled sokrivde pri begu. Vojnojetniški delavski oddelki se razlikujejo v nestalne in stalne. K nestalnim na splošno spadajo vsi oddelki vojnoujetniških delavcev, ki so zaposleni pri poljedelstvu in gozdarstvu. Vojni ujetniki pri obrtih, v industriji in rudarstvu tvorijo stalne oddelke vojnoujetniških delavcev. Manj

kakor deset vojnih ujetnikov se sme oddati le v prav izrednih slučajih, če krajevne razmere to brezpogojno zahtevajo in se vsled tega ni bati neprijetnosti. Samolastno prestavljanje vojnih ujetnikov po delodajalcih je najstrožje prepovedano. Pri uporabljanju vojnih ujetnikov se je ozirati na posebne zmožnosti in socialno izobrazbo vojnega ujetnika. Surovosti in krivičnosti proti vojnim ujetnikom kakor zasramovanja se ne smejo trpeti. Za skrbno nadzorovanje morajo kakor dosedaj skrbeti delodajalci po stražnikih, ki se morajo pri politični okrajni oblasti zapriseči. Delodajalec je odgovoren za prevzete vojne ujetnike in dolžan, dajati vojnim ujetnikom na dan najmanj 15 vin. delavske doklade in nima pravice, ustaviti jih samolastno. V izpodbudo vojnim ujetnikom pa se priporoča dajati jim višje doklade. Izplačevanje v gotovini več kakor 50 vinarjev na dan na vojne ujetnike je prepovedano.

O naših vojnih ujetnikih v Omsku. Iz pisma nekega v Omsku ujetega avstro-ogrškega oficirja se poroča: V Omsku nas je 130 nemških, avstrijskih in turških oficirjev interniranih v neki bivši trdnjavi. V nedeljo smemo skupno v spremstvu neoboroženih ruskih vojakov iti v cerkev. Sicer se smemo iti le kopat ali v mesto nakupovat, pa le v malih oddelkih, zastraženi. V eni sobi nas spi 12 oficirjev in sicer 7 turških in 5 avstrijskih; to bo menda najboljša soba. Jed je precej dobra; kuhajo naši kuharji. Sreča je, da imamo tu prostrano dvorišče, kjer moremo dihati svež zrak. O vseh dogodkih smo prav dobro poučeni. Ruski časopisi pišejo precej odkrito in razen tega beremo časopise iz nevtralnih držav. Vemo, da ste Srbija in Črnagora uničeni.

S kroglo v srcu. V seji zdravnikov na Dunaju je pred nekaj dnevi predstavil dr. Fuhrmann nekega 36 let starega infanterista iz Spodnjega Štajerskega, ki je dne 16. novembra l. l. dobil kroglo v srce, kjer mu je obtičala; mož se počuti čisto dobro. Pri preiskovanju z Röntgenovimi žarki se je videla v srcu podoba italijanske infanterijske kroglice, ki dela obenem s srčnim utripanjem enake gibljaje. Rana je bila v desetih dneh zaceljena in je imel ranjeni le prve tedne težko sapo in mu je srce močno bilo. Dr. Fuhrmann je pristavil, da so imeli zelo podoben slučaj pred kratkim v berlinski medicinski družbi; ondodni ranjenec se je počutil štiri mesece po ranitvi prav dobro in ni bil operiran. Tudi v tem slučaju je vprašanje, ali naj se krogla odstrani ali pa se naj čaka, kaj da bo. So učenjaki, ki zahtevajo, da se mora vsaka v srcu se nahajajoča krogla odstraniti in sicer z ozirom na bodočo nevarnost za srce. V rezervni bolnišnici, kjer je sedaj ta vojak, se za operacijo niso mogli odločiti. Sicer pa imajo pomislek, poslati moža po subarbitraciji domov, ker je doma v mali vasi na Spodnjem Štajerskem, kjer nimajo zdravnika in bi pri kaki nastali nevarnosti za življenje ne bilo pri roki potrebne kirurške pomoči. Docent dr. Ullmann je povdarjal, da je med vojno videl tri kroglice, ki so obtičale v srcu. Srce je močno bilo in redko težko dihanje, to so bili edini pojavi in zato ni imel povoda, da bi bil srce operiral. Eden ranjenec se je podal celo domov, da nastopi svojo prejšnjo službo. Profesor dr. Exner je izjavil, da je njegov učitelj Brücke že pred mnogo leti pripovedoval, da se v anatomskega muzeju v Berlinu nahaja srce povodnjega konja, v katerem je bila zacelila velika okrogla krogla, kakor so jih pred desetletji uporabljali za lov na velike živalce. Način te ozdravitve je pričal, da je morala žival dolgo vrsto let nositi kroglo v srcu. Konečno je dr. Fuhrmann izjavil, da predstavljenemu vojaku ne bo odstranil kroglice iz srca.

Pomanjkanje papirja in časopisi. Avstrijske papirne tovarne so naznanile dunajskim časniškim tiskarnam, da bodo pošiljate rotacijskega papirja zmanjšale za 25 odstotkov, ceno rotacijskega papirja pa zvišale za 30 odstotkov. Časopisi naj dobijo torej za 25 odstotkov manj papirja in temu primerno zmanjšajo svoj obseg, zato pa naj plačajo za 30 odstotkov višje cene! Tudi na Ogrskem je pomanjkanje papirja in bo vlada določila, na koliko straneh da smejo izhajati listi.

Pozdrave z laškega bojišča pošilja slovenski fant L. Liebnek iz prevaljske občine, ki piše: „Dobil sem tukaj od nekega prijatelja par števil „Mira“. Z velikim veseljem sem ga čital. Slovenci se v listu pridno oglašajo; zato sem si mislil, zakaj bi se ne oglašil tudi jaz! Polentarja se ni treba bati. Mi se dobro držimo: Tu je slovenski jez, sovrage ne sme toč čez!“

Kostanje. (Odlikovan koroški Slovenec.) Dne 21. okt. p. l. je padel na soškem bojišču Ivan Oprisnik pd. Majrov Hanzi. Po smrti je bil odlikovan s srebrno hrabrostno svetinjo. — Od vrlih naših mladeničev je bil rajni najvrleji. Bil je predsednik „Izobražev. društva“ in tajnik „Slov. posojilnice“. Blag značaj in pa pošten; po njegovi smrti je šel en glas po župniji:

„Najboljšega ni več!“ Ivan nam vsem dragi! Počivaj sladko v goriškem našem rajju, ki si ga branil in namočil s svojo srčno krvjo; nam pa ostane v vednem najlepšem spominu! Oče Majra, ti stara naša korenina, tebe pa naj tolaži misel, da si dal cesarju dva junaka. Na tirolski meji straži tvoj mlajši, tudi odlikovani sin Valentin, pred božjim prestolom pa, kakor smemo upati, moli za nas vse naš nepozabni slovenski junak — Ivan.

Franjo Sal. Umnik.

Iz Podjune. (Divjačina.) Na vse mogoče načine se je nas že počulo, kako moramo z žitom varčevati, a na nekaj se je pozabilo — na divjačino. Lahko trdimo, da so srne in zajci lansko leto samo v Podjuni dolini uničili na stotine birnov živeža, posebno ajde in fižole, in letos bodo še več, ker se lansko leto te nadleže skoraj nič ni postrelilo. Omenimo tudi, da vobče kmet niti tretjine škode ne dobi poplačane. A v sedanjem času je škoda neizmerna.

Št. Vid pod Juno. (Žalostno in veselo.) Smrtna kosa nam je zopet pokosila pridno in mlado gospodinjjo p. d. Bučinjo v Mokrijah. Bila je iz ugledne kmečke Picejeve družine, še le 30 let stara, ter zapušča mladega moža in dva otročiča. Malo dni prej ji je umrl najmlajši otrok. Obenem je prišlo žalostno obvestilo, da je dne 10. t. m. umrl v bolnici Rdečega križa v Inomostu vojak Henrik Šumar p. d. Vrank na Proboju. Bog jim daj večni mir in pokoj! — Veselo za nas pa je, da so prišli tekom leta nazaj sledeči vojaki-invalidi: Ignac Starc p. d. Starc na Proboju, Jakob Asel p. d. Osev v Rikarjvasi, Martin Rajner p. d. Mak v Vinarah, Jakob Hobel p. d. Kozel, Primož Pongrac p. d. Jaričev, Jožef Pekec p. d. Zlosarjev na Gorcah, ki je prišel iz Rusije. Prvi štirje so poškodovani na rokah, drugi na nogah, a k sreči imajo še vse ude. Bog jim bode plačnik za to, kar so storili za domovino in cesarja. In mi jim kličemo: pozdravljeni!

Št. Lenart pri Sedmih studenikih. Število naših padlih vojakov je zopet poskočilo. Kar se je že dalje časa govorilo, se je žalibog uradno potrdilo, da je v sredi novembra pri Sv. Mihaelu na Goriškem padel naš pridni mežnar in organist g. Miha Cvik. Zapušča ženo in tri nedorasle otroke. Da res žaluje cela župnija za njim, se je pokazalo pri cerkvenem opravilu po blagem junaku, pri katerem je bila cerkev polna molivcev. Bog mu daj v miru počivati v solnčni goriški zemlji! — V beljaški bolnišnici je umrl vsled zadobljenih ran Jožef Oprisnik, edini sin vdove, kateri je še le lani umrl mož. N. v m. p.! — Dolgo se tudi že pogrešata Jožef Knoflaher (že od septembra 1914) in mlinarjev brat Janez Podlipnik. — Iz ruskega ujetništva je pobegnil vrli Pajovčev sin Gabrijel Wutti in služi sedaj zopet pri domačem pešpolku.

Ločilo. Sedanemu času primerno želimo čestitati spoštovanemu rodoljubu očetu Wuti-Pajovcu na Ločilu, ki obhaja na Matijevo svoj 70. god in rojstni dan. Njegovo vzorno delo v krogu svojih domačih, pri cerkvi, posojilnici, pri narodni probuji sploh zasluži priznanje po širni domovini. Želimo, da ga Bog ohrani še mnogo let izredno čilega v prid svoji rodbini in da se mu povrmeta sinova Alojz in Gabrijel zdrava z laškega bojišča. Hvaležni sorojaki.

Medgorje. (Otrok za očetom.) Poročali ste že o smrti rezervista pd. Plažundra dne 23./1. t. l. in o pogrebu v Št. Lovrencu v Leški dolini. Takrat se je bralo, da je isti oče dveh dečkov. Dne 3. t. m. je mlajši otrok odšel za očetom. Bog tolaži mater!

Št. Jurij na Vinogradih. (Pokopali) smo v nedeljo 20. t. m. v Malem Št. Vidu g. Franca Taupe pd. Rajnekarja. Z neutrudno delavnostjo in spretnostjo je rajniki uredili svoje daleč znano Rajnekarjevo posestvo ob Krki blizu Mostiča, na koncu št.-jurske župnije. Dolgo let je bil odbornik in občinski svetovalec važenberške občine. Umrl je v sanatoriju „Marija Pomagaj“ v Celovcu, bil prepeljan na domače pokopališče in tu ob veliki udeležbi ljudstva pokopan. N. p. v m.!

Zilica pri Podklostru. (Petrolej ni za kurjavo!) Šestdesetletna vdova Ana Wallner pd. Ribčinja na Zilici se je 18. t. m. trudila, da zaneti ogenj v peči. Ker pa surova drva le niso hotela goreti, vzame polno posodo petroleja ter jih polije s petrolejem, ne da bi pazila na tleče ogorke v peči. — To neprevidnost je morala žena plačati s svojim življenjem. V trenutku se je namreč vnel ves petrolej, posoda je s pokom eksplodirala, in mahoma je bila soba in žena en sam veliki ogenj. — Nesreča je hotela, da žena v prvem hipu niti na pomoč ni zaklicala, ampak se je trudila ogenj sama pogasiti. Šele smrad in neznosna dim je prikladal sosedne sstanovalce, katerih je v dvonadstropni hiši dovolj, da so prišli goreči ženi na pomoč ter podušili ogenj v sobi. — Za ženo pa je prišla pomoč že preozno, bila je vsa opečena. Samo čez pas, kjer je imela pritr-

jeno obleko, je imela še celo kožo, in lasje, zaviti v ruto, so ji še ostali. — Deset ur pozneje se je nesrečnice usmili smrt ter jo rešila daljšega trpljenja. — Z njenimi sorodniki imajo sicer vsi tiho sožalje — vendar pa vsak ponavlja: Petrolej ni za kurjavo!

Sovče. V nedeljo, 20. februarja smo pokopali Tomaža Uršica pd. Mežnarja v Sovčah, moža stare korenine, ki je dal cesarju, kar je cesarjevega, Bogu kar je božjega, pa tudi svojemu narodu, kar mu gre. — Pogreb je bil veličasten. Besede, katere so govorili g. župnik ob odprtem grobu, je stari mežnar povsem zaslužil. Stare korenine minevajo, ali mladi rod jih ne doseže.

Boleče ude masiramo s Fellerjevimi mišiče okrepčajočim, bolečine tolažečim rastlinskim esencnim fluidom z zn. „Elsa-fluid“. Napravi prijetne počutke, kjer smo občutili bolečine. Mnogo zdravnikov ga priporoča. 12 steklenic veljajo franco samo 6 kron od lekarnarja E. V. Feller, Stubica, Elsatrg št. 67 (Hrvaško). Vedno sigurno učinkuje! (eu)

Narodno gospodarstvo.

Razkošje.

Denar izdajati je lahko, izmuzne se ti kakor postrv, ko si jo prijel. Dobiti ga pa je težje, posameznemu gospodarju in tudi državi, četudi ima ta oblast ukazati s postavo, „plačaj, ali ti vzamen dom in te poženeš z beraško palico po svetu“. Državniki in poslanci naj dovoljujejo davke. Pri tem slavnem poslu poriva drug drugega naprej: „hej, Jaka, plačaj davek ti!“ Vsak poslanec se boji svojih volilcev in skuša od njih odvrniti nova bremena. Kolikokrat smo že slišali predlog, naj se obdači razkošje (Luxus), pa so se gospodje vsi izogibali, in o davku na ta greh, saj v pre mnogih slučajih je tako razkošje privrelo iz greha in zavaja v greh, ni bilo nobenega govora. Zdaj pa v vojnem času se menda javnosti odpirajo oči. Naš denar izgublja svojo vrednost v tujini, ker zdaj tja nimamo izvažati ničesar, a še zmirom uvažamo, žalibog tudi take stvari, ki so popolnoma nepotrebne, da, ki naravnost izvažajo vsakega domoljuba. Ko so na Dunaju ob priložnosti rojstnega dne nemškega cesarja imeli neko veselico, prišlo je na to veselico 24 gospa v izvornih pariških toaletah! Take obleke stanejo težek denar, in s tem težkim denarjem podpiramo svojega sovražnika. Uvažajo se pa še drugi nepotrebni predmeti. Časniki so se začeli temeljito pečati s temi stvarmi in zdaj izvemo, da Avstrija uvažava vsako leto:

oranž .	za K 16 milj.	vina .	za K 3·2 milj.
datljev .	„ 1 „	šampanjca „	4·9 „
ananas „	„ 0·5 „	čipk .	za „ 4·7 „
juž. sadja „	„ 8·2 „	preprog „	5·6 „
cvetlic .	„ 6·5 „	gaze-tkanin	0·5 „
listja .	„ 1·5 „	svil. robe za K	52·8 „
člov. las „	„ 3·7 „	lišp za obl. „	14·9 „
peres za		parfuma za „	4·8 „
klobuke „	„ 13·5 „	celul. blaga „	14·3 „

itd., da se nabere teh nepotrebni izdatkov za vsoto 180 milijonov kron. Ljudi, ki tu mečejo denar za razkošje čez mejo, moramo prisiliti k varčnosti. Kako? Zdaj se naj prepove uvoz te navlake, pozneje pa se naj tu išče izdatnih davkov. Kdor ima toliko denarja odveč, naj daje državi več, nego je plačeval dozdaj.

Na naslov društva „Viehverwertungs-Gesellschaft“ v Celovcu (vnovčevalnica za živino).

Neki posestnik je prodal mešetarju omenjenega društva par volov in pitano kravo. Med potoma je vola tehtal na privatni tehtnici pri Papiču v Rženicah. Po tehtničnem listu tiste tehtnice št. 576 so voli tehtali tam 1305 kg. Z doma k Papiču ima kmet približno ravno tako daleč, kakor od Papiča na postajo v Sinčovas. Voli so bili torej tam že nekoliko shojeni. Priglasilo se jih je potem na kolodvor, kjer so se takoj tehtali, in tehtnica je pokazala 1215 kg, torej 90 kg manj kakor pri prvem tehtanju dve uri prej. Kmet je bil sam v Sinčivasi in se je zglasil, da to ne more biti pravilno, pa mu je društveni kupovalec kar kratko odvrnil: „Vi

kmetje nimate nikoli zadosti!“ (Ihr Bauern habt nie genug!) Kmet si ni vedel pomoči in je vzel denar, ki se mu je izplačal na podlagi drugega tehtanja. Krave tisti dan ni dvakrat tehtal, tehtal pa jo je bil 14 dni prej pri Papiču in je tam tehtala 440 kg, kakor nam zatrjuje hči dotičnega kmeta. Potem so kravo še 14 dni dobro redili, pa je v Sinčivasi tehtala le 410 kg.

V interesu živinskega vnovčevalnega društva v Celovcu bo treba povedati njenim nakupovalcem, da kmetu ni treba dajati nobenih darov, in da res še dan ni došel, ko bi mogel kmet reči: zdaj mi ni treba nič več zaslužiti, zdaj imam vsega dosti. Kmet hoče le svoje, kakor vsak drug človek, in naj se mu privoščijo, kar je njegovega, nič več, nič manj! Društvo Viehverwertungsgesellschaft v Celovcu pa naj poskrbi, da ne bo takih razlik pri tehtanju na privatni in na javni tehtnici. Kaj bodo ljudje o društvu govorili, če se bodo taki slučajji množili? Naj se pogleda Papičevo tehtnico in če slabo funkcionira, naj se ustavi, če pa pravilno, naj se pogleda še, kako je na kolodvoru v Sinčivasi.

Književnost in umetnost.

Predlanskim sem o priliki razpošiljanja „Nabožnih ljudskih pesmi“ nabiral tudi naročnike na svojo zbirko „Trideset blagoslovnih pesmi“. Oglasilo se je takrat okrog 300 naročnikov. Že sem mislil rokopis omenjenega glasbenega dela izročiti tiskarni. Toda prišlo je drugače. Začela se je vojna in mnogo organistov je bilo poklicanih v vojaško službo, zato se tudi z ozirom na gmotno škodo, ki bi jo utegnil trpeti, nisem upal z delom na svetlo. Ker pa so se v poslednjem času začeli zopet naročniki na blagoslovne pesmi oglašati, prosim tem potom vse čislane prijatelje cerkvenega ljudskega petja, da se po dopisnici še enkrat oglase, da izvem tako, koliko p. n. organistov in drugih za ljudsko petje vnetih glasbenikov še zdaj čuti potrebo glede naznanjene moje zbirke „Trideset blagoslovnih pesmi“. Pri tej priliki naznanjam, da imam v zalogi še tudi nekoliko izvodov „Nabožnih ljudskih pesmi“ I. in II. zvezek. Cena zvezku je sedaj samo 1 K (namesto 1 K 35 v); oba zvezka skupaj 1 K 80 v s poštnino vred. Sedanja vojna je s svojimi posledicami povzročila tudi glede cerkvenega petja marsikje nekaj preobrat. Za bolj skromne razmere na deželi so moje „Nabožne ljudske pesmi“ kakor nalašč. O zbirki sami piše priznan veščak, pevovodja stolne cerkve v Ljubljani, g. St. Premrl, da mu „po večini prav ugaja“ in da se nahaja v nji „dosti lepega in izrazito slovenskega“. Anton Kosi, šolski ravnatelj v Središču (Štaj.)

Listnica uredništva.

R. L. v K. Zadeva je osebna in žaljiva, zato ne spada v list, najmanj v vojnem času. Za take zadeve so sodišča, ne časopisi.

100 litrov domače pijače!

osvežuje in gasi žejo, vsak si more z malimi stroški sam izdelovati. V zalogi so: Ananas, jabolka, grenadine, maline, muškadne hruške, pomaranče, dišeča perla, višnje. Ponesreči se nikdar. Te domače pijače se poleti zauživajo lahko ohlajene in pozimi tudi gorke, namesto ruma in žganja. Tvarina z natančnim predpisom stane K 5·50 franco po povzetju. Na 5 takih porcij dam eno porcijo zastoj. Za gospodarstva, tovarne, večje gospodinjstvo, delavnice itd. neprecenljive vrednosti, ker delavca poživlja in ga ne opoiji in njegovi delavni moči ne škoduje.

Janez Grolloh,
Engel-drogerija v Brnu št. 638, Moravsko.

V zalogi Družbe sv. Mohorja v Celovcu je nanovo izšla knjiga: Razlaganje cerkvenega leta (Slovenski Goffine).

Priredil msgr. Valentin Podgorc.

Mehko vezana K 4.—, za družnike K 3.—,
po pošti 40 vin. več. — Trdo vezana K 5·40,
za družnike K 4.—, po pošti 40 vin. več.

Lepo pohištvo

po rajnem župniku Kasl, za dve sobi, obstoječe iz postelj, omar, miz, umivalnikov, divanov itd. je naprodaj v župnišču v Brezi.

Posojilnica na Želinjah

vabi na svoj

redni občni zbor

dne 5. marca 1916, predpoldne po božji službi v svoji pisarni.

Dnevni red:

1. Čitanje in odobrenje zapisnika o zadnjem občnem zboru.
2. Poročilo načelstva in nadzorstva.
3. Potrjenje računskega zaključka za l. 1915.
4. Izvolitev načelstva.
5. Slučajnosti.

Izvoz desk.

Wilhelm Liebstein, Plzno (Češko), kupuje za vojaško dobavo vse vrste desk in podbojev ter sprejema ponudbe od pošiljateljene postaje.

== Staro šolsko poslopje ==

z vrtom vred

v Šmihelu nad Pliberkom

se prostovoljno odda na javni dražbi dne 2. sušca 1916, ob 2. uri popoldne, v občinski pisarni v Šmihelu nad Pliberkom.

Kupni pogoji se zvedo prej ali pa na dražbeni dan pri krajnem šolskem svetu v Šmihelu nad Pliberkom.

Hranilno in posojilno društvo v Celovcu

Pavličeva
ulica
št. 7.

uraduje vsak dan, izvzemši nedelje in
praznike, od 10. do 12. ure dopoldne.

Varno naložen denar; najugodnejši kredit za posestnike.

Pavličeva
ulica
št. 7.